

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-104/13

Priština, 20. juli 2015.

U postupku:

Sh K

selo K

P

žalilac

protiv

C J,

Koga zastupa J S J

D 1

11...

B , S

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Willem Brouwer i Rolandus Bruin, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/179/2012 od 14. decembra 2012. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem 28039), nakon zasedanja održanog dana 20. jula 2015. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Usvaja se kao osnovana žalba žalioaca Sh K na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/A/179/2012 (u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA28039) od 14. decembra 2012.
2. Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/A/179/2012 (u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA28039) od 14. decembra 2012.
3. Odbacuje se imovinski zahtev koji je podneo J S J upisan u KAI pod brojem KPA28039 zbog nenadležnosti.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 26. februara 2007, tužilac J S J je podneo imovinski zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) u ime svog oca, navodeći da je njegov otac vlasnik predmetne imovine i da traži vraćanje poseda nad imovinom. To je parcela br. 512 površine 4 ha 36ari 16m² i nalazi se u selu Korište, katastarska opština Prizren, Prizren (u daljem tekstu: predmetna imovina). Tuženi navodi da je posed nad imovinom izgubljen 13. juna 1999. i da je imovinu uzurpirao Sh H. Zahtev je zaveden u KAI pod brojem KPA28039.
2. U prilog svog imovinskog zahteva, dostavio je sledeća dokumenta KAI:
  - rešenje br. 027-1118 od 7. novembra 2006. doneto od strane Direktorata za katastar, geodeziju i imovinu opštine Prizren, kojom je odobren zahtev S J (oca tužioca) da se ažuriraju katastarske knjige na ime naslednika za imovinu K C J (deda tužioca) sa po 1/5 predmetne imovine;
  - posedovni list br. 100 od 4. septembra 2007. izdat od strane Direktorata za katastar, geodeziju i imovinu opštine Prizren, kojim je utvrđeno da se predmetna parcela nalazi na mestu „Korište“, katastarska opština Prizren, Prizren i da je upisana pod imenom K C J;
  - ličnu kartu J J izdatu 5. decembra 1997.
3. Tokom verifikacije dokumenata od strane Izvršnog sekretarijata, utvrđeno je da je sporna imovina upisana pod imenom C J, shodno sertifikatu o pravima nad nepokretnom imovinom br. UL-71813037-00675 od 21. septembra 2011, koji se izdao Katastar opštine

Prizren. Iz tog razloga, kontaktiran je podnosilac zahteva i on je potvrdio nastavak postupka u ime svoga strica C J , i podneo je punomoćje br. VR.35972/2012 od 17. septembra 2012. kojim je C J ovlastio podnosioca zahteva, svog bratanca, da ga zastupa u pravnom postupku pred UNHCR-om i pred Kancelarijom za imovinska pitanja u vezi sa imovinskim zahtevom br. KPA28039. Punomoćje je verio Osnovni sud u Beogradu.

KAI je pozitivno verifikovala gore navedena dokumenta.

4. Na osnovu istorijata koji je dala KAI, sledi da je podnosilac zahteva kontaktiran i da je tvrdio da je 2006. njegova imovina prodana trećoj strani, M A , koji je zbog nemogućnosti da isplati punu kupoprodajnu cenu imovine, preprodao imovinu stricu podnosioca zahteva, Cvetku Jovanoviću 2009. Na osnovu kupoprodajnog ugovora Vr. br. 251/2009 od 29. aprila 2009, katastarske knjige su ažurirane na ime strica podnosioca zahteva.
5. Prema izveštaju o obaveštenju od 13. avgusta 2007, tim za obaveštenja je verifikovao lokaciju imovine i stavio natpis sa obaveštenjem o toj imovini. Verifikacija imovine je obavljena pomoću ortofotografija i GPS koordinata i pomoću stanovnika tog naselja. Prema verifikaciji, imovina je bila obradivo zemljište koje je obrađivao i uzurpirao K K , koji je tvrdio da ima zakonsko pravo nad predmetnom imovinom i potpisao je obaveštenje o učestvovanju u svojstvu tuženog.
6. U svojoj izjavi od 27. avgusta 2007, on je izjavio da se imovina ne koristi u stambene svrhe i tvrdio je da ima zakonsko pravo nad njom. Kako bi dokazao svoje tvrdnje, uložio je iskaz pred KAI. U iskazu, koji je potpisalo devet svedoka, tuženi je razjasnio da je sporna parcela pripadala njegovoj porodici koja ju je koristila bez ometanja do 1938, kada je njegova porodica pobešla u Tursku kako bi izbegla progon tadašnjeg režima. Po povratku na Kosovo, nakon 20 godina, porodica tuženog je opet ušla u posed nad tom imovinom i neometano ju je koristila sve do sada.
7. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), u vezi sa predmetnom imovinom, u svojoj odluci KPCC/D/A/179/2012 od 14. decembra 2012, koja se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA28039, je odlučila da potvrdi pravo podnosioca zahteva nad imovinom jer je predočio dovoljno dokaza kako bi dokazao da je vlasnik predmetne imovine i da imam pravo poseda nad imovinom.

8. Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 16. maja 2013, a tuženom dana 19. marta 2013.
9. Dana 16. aprila 2013, žalilac, Sh K (u daljem tekstu: žalilac) je poštom poslao svoju žalbu na odluku KIZK. Dana 22. aprila 2013, KAI je primila žalbu.
10. Uz žalbu, žalilac je podneo više dokumenata koji nisu relevantni za predmet.

Navodi žalioca

11. Žalilac osporava odluku KIZK uz obrazloženje da je odluka doneta uz pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, kao i da je došlo do pogrešne primene materijalnog prava. Žalilac tvrdi u žalbi da su njegovi prethodnici bili faktički vlasnici sporne parcele pre Drugog svetskog rata i da su koristili tu imovinu do 1938, kada im je imovina konfiskovana odlukom tadašnjeg režima, i da je data porodici tuženog. On navodi da je njegova porodica napustila Kosovo, ali se vratila nakon rata i uselila na parcele koje su ranije bile u njihovom vlasništvu. Pored toga, on tvrdi da je svestan činjenice da je otac tuženog 2009. zaključio kupoprodajni ugovor za predmetnu parcelu sa M A , stanovnikom sela Korište.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

12. Žalba je prihvatljiva. Podneta je u roku od 30 dana kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079

Nadležnost

13. Vrhovni sud nema nadležnost da razmatra ovu žalbu.
14. Vrhovni sud napominje da je odluka KZIK bila ispravna i zakonita kada je doneta odluka da i KIZK i Žalbeno veće nemaju nadležnost da utvrđuju zakonitost akata o nacionalizaciji ili eksproprijaciji prethodnih režima. Stoga, tvrdnje žalioca u ovom delu su neosnovane. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, Komisija ima nadležnost da rešava zahteve u vezi sa sukobom od 1998/1999, koji se tiču imovinskih prava koja ne mogu da budu ostvarena usled okolnosti koje su u direktnoj vezi ili proizilaze iz oružanog sukoba na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.

15. Sa druge strane, shodno članu 3, stav 1, podstavovi a) i b) Zakona br. 03/L-079, podnosilac zahteva može da traži povrat predmetne imovine ukoliko dokaže svoje pravo važećim dokumentima i ukoliko dokaže da ne može da ostvari svoje pravo nad imovinom usled okolnosti u vezi sa oružanim sukobom 98-99'. Prema zakonskoj odredbi, moraju biti ispunjena tri zakonska kriterijuma:

- prvo, podnosilac zahteva je raseljen sa predmetne imovine;
- drugo, gubitak poseda ili kontrole nad imovinom je posledica oružanog sukoba;
- treće, ne može da ostvari pravo nad imovinom ili posed.

16. Vrhovni sud napominje da na osnovu njegove izjave i iskaza, podnosilac zahteva/tuženi nije dokazao da njegov zahtev uključuje i okolnosti u vezi sa sukobom 98-99'. Pored toga, Vrhovni sud smatra da je gubitak poseda bio rezultat dobrovoljnog otuđivanja te imovine tako što je prodana trećem licu nakon sukoba 2006, a onda je ista imovina ponovo otkupljena. Na osnovu ovoga, proizilazi da je podnosilac zahteva ne samo mogao nego i ostvario svoje pravo poseda nad predmetnom imovinom. Prodaja i ponovni otkup ukazuju da gubitak poseda nije u vezi sa okolnostima koje su proistekle iz oružanog sukoba, niti je ostvarivanje tih prava bilo sprečeno tim okolnostima.

17. Stoga, na osnovu podnetih iskaza i izjava, može da se potvrdi da KIZK, pa sam tim i Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda nemaju nadležnost da odlučuju o ovom pravnom sporu jer su utvrđene činjenice i iskazi su dokazali da je nosilac imovinskog prava bio u neometanom posedu predmetne imovine i mogao je neometano da je koristi i da posed i pravo korišćenja predmetne imovine nisu izgubljeni kao rezultat okolnosti koje su u direktnoj vezi sa oružanim sukobom koji se odigrao između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.

Zaključak

1. Na osnovu predočenih razloga i shodno članu 198.1 Zakona o parničnom postupku, odluka Komisije za imovinska pitanja Kosova se poništava, a tužbeni zahtev se odbacuje kao neprihvatljiv jer Komisija za imovinska pitanja Kosova nije nadležna za ovaj predmet.

Pravna pouka

2. Shodno članu 13.6 zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Willem Brouwer, sudija EULEKS-a

Rolandus Bruin, sudija EULEKS-a

Urs Nufer, zapisničar EULEKS-a